

Nikde nemám dům

Petr Novák

Mě je těžké psát,
já jsem jenom stín,
nechce se mi spát
a pořád odcházím.
Věřím dětským snům,
chtěl bych jimi žít,
nikde nemám dům,
před sluncem musím jít.

Když se cesty kříží,
nevím jak jít mám,
která k lidem míří
a která vede dál,
kéž by mě tou správnou vítr svál.

Nikde nemám dům,
jen se krajem sám toulám,
nikde nemám dům,
po cestách se dál loudám,
slunce v patách mám.

Mě je těžké mít,
já jsem jako hřích,
co stačí jednou vzít
a zbyde jenom smích.
Smíchů kryje tvář
a hřích je ten tam,
zmizí slunce zář,
jen já nevím kam.

Když se cesty kříží,
nevím jak jít mám,
která k lidem míří
a která vede dál,
kéž by mě tou správnou vítr svál.

Smíchů kryje tvář
a hřích je ten tam,
zmizí slunce zář,
jen já nevím kam.